

Ἐπέστρεψ' ἐκ τῆς ἐξοχῆς
καὶ ὁ Ῥωμηὸς ὁ δυστυχῆς.

Καὶ πάλιν ἐγυρίσαμεν εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας,
ἀφήσαντες τῆς ἐξοχῆς τὴν τόσην ἐρημίαν
καὶ πάλιν ἐγυρίσαμεν ἑστὰς δάφνας καὶ μυρσίνας,
ἑστὴν σύγχυσιν, ἑστὸν θόρυβον καὶ εἰς τὴν τρικυμίαν.
Καὶ πάλιν τὰ ρουθούνια μας ἐγέμισον μὲ χῶμα
καὶ μᾶς εὐφραίνει διαρκῆς οὐρητηρίων βρῶμα.

Χαῖρε λοιπόν, παντέρημος καὶ προσφιλέστατε
ὦ ὕψος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς...
ὀλίγου δεῖν ἑστὰ ὕψη σου νὰ μᾶς κολλήσῃ τρέλλα
καὶ ἐκ τῶν ἀγρίων βράχων σου νὰ πέσωμεν καὶ ἡμεῖς.
ὦ! χαίρετε, προχώματα μετὰ τῶν πυροβόλων,
ἀνεγερθέντα πρὸ καιροῦ γιὰ τοῦ Χοβάρτ τὸν στόλον.

Πόσας λαμπρὰς ἡ θεὰ σας δὲν μ' ἔφερ' ἀναμνήσεις!
ποσάκις δὲν μ' ἐφέρατε εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον,
ὅπότε κατεφλέγετο Ἀνατολὴ καὶ Δύσις
καὶ πόλεμον ἐσκέπτοντο τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων!
Τί χρόνους μ' ἐνθυμίζατε καὶ τί σκηναὶς παντοίας!
τί Δομοκόν, τί θυύρια καὶ πόσας ἐκστρατείας!

Ὁ Μπούμπουλης ὁ φοβερός, ἐκεῖνο τὸ δελφίνι,
ποῦ διπλωμάτης ἔγινε ἑστὴν Ἀλεξάνδρα τώρα,
αὐτὸς σὰς ἔστησεν ἐδῶ ἑστὴν ἐλοχὴ ἐκεῖνη,
ποῦ τὸν Χοβάρτ προσμέναμε νὰ ἔλθῃ ὦρα ὦρα.
Καὶ ἀπὸ τότε στέκεσθε καθὼς σὰς εἶχε στήση,
νᾶσθε φρεβέρ' ἀδιάκοπη ὁ Ἀνατιλή καὶ Δύσι.

Χαίρετε, λείψαν' ἄφωνα τῆς πρώτης μας εὐκλείας!
σεῖς μόνον μένετε βωβὰ ἐδῶ καὶ τόσα χρόνια,
ἂν καὶ ἐπεράσαμεν καιροὺς φορικτῆς ἀνωμαλίας
καὶ ἄλλου εἴδους ἔπεσαν εἰς τοὺς Ῥωμηοὺς κανόνια.
Σεῖς ἱστορίαν κλείετε τοῦ ἔθνους μας μεγάλην
καὶ ἴσως περιμένετε κανένα Χόβαρτ πάλιν.

Ἄλλ' ὅμως ξηροπήγαδον, καὶ σὲ θὰ προσφωνήσω!..
ποσάκις δὲν σ' ἐκύτταξα μὲ τριζιμον ὀδόντων
καὶ ὀλίγου δεῖν ἑστὰ βάρη σου οἰκτρῶς νὰ μαρτυρήσω,
ὡς ὁ προφήτης Δανιὴλ ἑστὸν λάκκον τῶν λεόντων.
Μὰ τώρα καὶ ἂν σ' ἔφραξαν καθόλου δὲν μὲ μέλει
καὶ ἄς σὲ ἀνοίξῃ ὅπως πρὶν ὁ Δήμαρχος ἂν θέλῃ.

ὦ! χαῖρε, ξηροπήγαδον... δὲν σὲ φοβοῦμαι διόλου
καὶ εἰς ἄλλα ξηροπήγαδα νὰ πέσω κινδυνεύω,
ἑστὸς λάκκους ὅπου ἀνοίξαν ἑστὸν δρόμον τοῦ Αἰόλου,
καὶ ἀπὸ τούτους ζωντανὸς βεβαίως δὲν θ' ἀνέβω.
Καὶ ἂν ἐσώθῃν ἀπὸ σὲ ἐπὶ καιρὸν τσοῦτον,
πιστεύω, εἶς χάριτι, νὰ μὴ σωθῶ ἐκ τούτων.

Εἰς τὸν Τρικούπην ἀγαθὰ ὁ οὐρανὸς ἄς χύσῃ,
γιατὶ μὲ τὰ ἐντάλματα τῆς τότε ἐποχῆς
ἐφάγαμε καὶ ἤπιαμε μέσα ἑστὴν τόση κρίσι
καὶ καθαρὸν ἐπήραμε ἀέρα ἐξοχῆς.
Εἶθε καὶ πάλιν γρήγορα Πρωθυπουργὸς νὰ γίνῃ
καὶ ἀκόμη περισσότερα ἐντάλματα νὰ δίνῃ.

Κοινωνικαὶ εἰδήσεις,
ποῦ εἶναι νὰ σαστίσῃς.

— Ἡ ἑβδομάς ποικίλη παρήλθεν εἰς εἰδήσεις,
ἀλλὰ ποικιλιότερα καὶ τοῦ καιροῦ ἢ φύσις.
— Τηλεγραφοῦν πῶς βρέχει εἰς σταφιδούχα μέρη,
ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα πάλιν πῶς εἶναι καλοκαῖρι.
— Ὁ Κεῖμάλ τὴν Σύμην πολιορκεῖ ἀκόμη,
ἀλλὰ πολιορκεῖται καὶ ἡ Πινύξ ἀπ' τὸν Τοτόμη.

— Ὁ βασιλεὺς εἰς Γμοῦνδεν πέρνει λουτρὰ εἰσέτι
καὶ βουλευταὶ καμπόσοι πέρνουν γερὸ ρουσφέτι.
— Χολέρα ἑστὰς Ἀθήνας ἀκόμη δὲν ἐφάνη,
ἀλλ' ἡ δεξαμενὴ μας ἐντὸς ὀλίγου φθάνει,
λαμπρῶς ὀσμυλοκουμενὴ ὑπὸ τορπιλλοβόλων,
ἀλλὰ καὶ ὀσμυλοκουσα τὸν ἐθνικὸν μας στόλον.

— Φιλοξενοῦν αἱ νῆσοι τὸν κύριον Νομάρχη.
— Ἐστὴν Κηφισσιὰ, ὡς λέγουν, ἀρρώστια δὲν ὑπάρχει.
— Συνέδριον θὰ γίνῃ τριῶν αὐτοκρατόρων.
— Ἀκόμη ὁ Δουζίνας εὐρίσκειται εἰς Πόρον.
— Ἀρχίζουν νὰ πηγαίνουν οἱ κυνηγοὶ ἑστὴν Βάρη.
— Ὁ Μίλησης ἑστὴν Σμύρνη ἐλεεινῶς ἐδάρη.

— Ὁ Καλλιγᾶς θρυλλεῖται παραίτησιν πῶς δίδει.
— Καλλίτερα πηγαίνουν τὰ δόντια τοῦ Ροῖδη.
— Ἀλλὰ καὶ ὁ φίλος Δούκας χωρεῖ ἐπὶ τὰ κρείσσω.
— Καὶ ὁ Δεληγιάννης μόνον τραβᾷ πρὸς τὰ ὀπίσω.
— Ἡ Ἀϊδᾶ ὡς ἔλος μολύνει τὸν ἀέρα
καὶ ὁ δολοὺς ἐπῆρε τοῦ Φάουστ τὸν πατέρα.

— Ὁ Βαλδιμάρ τῆς Σάρτρης τὴν Δούκισσαν θὰ πάρῃ.
— Ἐστὸν Πιοσειδῶνα πάλιν θὰ πνίξουν τὸν Κανάρη.
— Οἱ πυρετοὶ αὐξάνουν κατὰ τὸ Γκαζοχώρι.
— Ἀλλὰ πολὺ αὐξάνουν καὶ ἑστὸ Κερατοχώρι.
— Καὶ πάλιν ἐξετάσθη προχθὲς ὁ Κανελλίδης.
— Καὶ πάλιν ἐξετάσθη προχθὲς καὶ ὁ Βαρελίδης.

Ἐστὴ Σύμη ἓνα φίλημα
ὡς εἶδος κρυφομίλημα.

ὦ! χαίρετε, Συμαῖοι, γνωστοὶ παλληκαράδες,
θαλασσιὰ δελφίγια καὶ ἀνδρεῖοι σφουγγαράδες.
Ἐνα φίλ σὰς στέλλω καὶ ἐγὼ ἀπ' τὴν Ἀθήνα,
ἂν καὶ ἴσως γιὰ νὰ φθάσῃ θὰ κάμῃ ἓνα μῆνα.
Κτυπάτε τὸν τὸν Τοῦρκο καὶ ὅλοι σὰς κάνουν χάρι
καὶ ἡ Κυβέρνησις μας μακρόθεν σὰς θαυμάζει.

ὦ! χαίρετε, Συμαῖοι, ἀνδρεῖα παλληκάρια,
μὰ τὸν Κεῖμάλ βαρεῖτε μὲ στήθος καὶ καρδιά
καὶ ἂν ἄλλο σεῖς πετάτε ἑστὰ ξένα γιὰ σφουγγάρια,
κτυποῦν ἀνδρειωμέναις γυναῖκες καὶ παιδιὰ!..
ὦ! χαίρετε, Συμαῖοι!.. ἐμπρός! κτυπάτε μόνοι
καὶ ἡ Κυβέρνησις μας μακρόθεν ξεσπαθώνει.